

Det. o. Finantsloov. f. 1887—88. § 26. II.

201) Saame Konto. Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 16de December 1886.

Da det af Virkedommeren og Skrивeren i Kjøbenhavns Amts Søndre Vird tidligere benyttede Kontorlokaler i en privat Bygning under den stærke Stigning af Forretningerne har viist sig allfor lille og uhensigtsmæssigt, har Virkedommeren med Frederiksberg Kommunalbestyrelse truffet Overenskomst om Leie af et for Embedet passende Kontorlokale i den af Kommunen nyopførte Administrationsbygning paa Hjørnet af Jalkoneralleen og Kongeveien. Ved dette Lokale, der er taget i Brug for Embedet den 1ste September d. N., har Kommunalbestyrelsen tillige efter Virkedommerens Anvisning ladet indrette det til Sittning af Embedets Stjode- og Panteprotokoller fornødne brandfrie Rum, idet Kommunalbestyrelsen er gaaet ud fra, at Befosningen ved denne Foranstaltning i Lighed med, hvad der er foreslaaet for de øvrige Retskriverembeder, hvor Saadant lader sig indrette, vil blive afholdt af Statskassen.

Efter hvad Frederiksberg Kommunalbestyrelse nu har meddelt, har Befosningen ved det nævnte brandfrie Rums Indretning andraget 4,000 Kr., og man skal derfor anmode det ærede Udvalg om ved den forestaaende 2den Behandling af Finantsloovforlaget for Finantsaaret 1887—88 i Forbindelse med det af Justitsministeriet i Skrivelse til det ærede Udvalg af 22de f. N. begjærte Vædringsforslag at ville stille følgende yderligere Vædringsforslag:

ad § 26 II. 8.: Summen 59,500 Kr. forhøies med 4,000 Kr.

S. Kellermann.

A. Grüner.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Forslaget tiltrædes.

202) Ny Konto. Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 8de December 1886.

Udenrigsministeriet har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at der fremkommer forskjelligte Ulemper ved, at danske Søfolk, som afgaa ved Døden i Udlandet, ikke efterlade sig tilstrækkelige Identitetsbeviser, hvilke Ulemper særlig ere blevne følelige, efter at der under 11te April 1877 blev afluttet en Konvention mellem den danske og britiske Regjering angaaende Behandling af Efterladenskaber efter danske og britiske Sømænd. Denne Konvention har nemlig medført, at ikke ubetydelige Arvebeløb efter danske Sømænd i britisk Hyre nu indkomme til Udenrigsministeriet, for hvilke det da i mangfoldige Tilfælde har viist sig vanskeligt at skaffe Oplysning om de paagjældende afdøde Sømands Hjemsted eller Familie. Naar nemlig — som ikke sjældent sker — de danske Søfartsbøger og Legitimationspapirer mangle, og naar de britiske Konfringslister — hvad i Reglen er Tilfældet — indskrænke sig til Angivelse af de Paamønstredes Navn, Alder og Nationalitet, ere vedkommende Konsulærembedsmænd ude af Stand til at meddele Udenrigsministeriet de til Udfindelse af den Afdødes Hjemsted og Arvinger nødvendige Oplysninger, og da den af Udenrigsministeriet i Nige Tilfælde fulgte Fremgangsmaade, gennem Vætkjendtgjørelse i Bladene at søge at komme til Kundskab om den Afdødes Arvinger, hyppigt viser sig uden Resultat, er der kommet til at foreligge talrige Tilfælde, hvor det ikke er lykkedes at udfinde den Afdødes Hjemsted eller Arvinger, hvoraf atter det uheldige Resultat bliver Følgen, at afdøde Sømands Efterladenskaber paa Grund af manglende Oplysninger tilfalde Staten i Stedet for at komme de paagjældende, ofte meget trængende Slægtninge til Gode.

For at komme til Klarhed om, hvilke Skridt der helst burde gjøres for at afhjælpe disse Ulemper, har Udenrigsministeriet henvendt sig til Sømandsforeningen Udalgenes Betænkninger